

عنوان مقاله:

ضرورت مرمت در راستای استمرار فرهنگ معماری و شهرسازی

محل انتشار:

مجله صفا، دوره 1، شماره 2 (سال: 1370)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اصغر محمدمرادى - دانشگاه علم و صنعت ایران

سیدمهدى مجابى - دانشگاه علم و صنعت ایران

آنس سا امیرکبیریان - دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

تبادل و تعامل انسان با محیط، با استناد به شواهد باقی مانده از گذشته، همواره دارای یک ویژگی فرهنگی بوده که در طول تاریخ سرزمین ایران، به ویژه در دوره اسلامی، با نظام فکری، فرهنگی، و فطری ساکنین سنخیت قابل قبولی داشته است. از شواهد امر چنین استنباط می شود که مقوله حفاظت و مرمت در تاریخ گذشته ایران یک تفکر و گرایش عمومی بوده و منحصر به محیط ها و حوزه های خاصی هم نبوده است. این تفکر و تعقل در نظام آموزش معماری و شهرسازی می تواند جایگاه ویژه و تاثیرگذارتر از آنچه هست داشته باشد. روش تحقیق در این مقاله محصول سی و پنج سال تحقیق و پژوهش نظری و عملی در باب شواهد باقی مانده از گذشته در معماری و شهرسازی کشور است که در این مختصر عرضه می گردد. اشاراتی به سیر تحول این پدیده می تواند رهنمون مناسبی برای یافتن روش های اجرایی برای آینده باشد. تجربه تاریخی قابل پیگیری در نظام توسعه و در راستای نیل به نگرش های مناسب برای آن، در خصوص شواهد و آثار گذشته، یکی از اهدافی است که در این مقاله بررسی می شود.

کلمات کلیدی:

حفاظت، مرمت، وحدت جغرافیایی، معیشت جغرافیایی، توسعه پایدار، اعاده نظم، توانمندسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1749726>

